12/01/2022

Στιγμιότυπα από παλιότερη λειτουργική επίσκεψη του νέου Αρχιεπισκόπου Κρήτης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Κέας και Μήλου

Τον νέο Αρχιεπίσκοπο Κρήτης κ. Ευγένιο συνεχάρη για την εκλογή του, με επιστολή του, ο Μητροπολίτης Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Κέας και Μήλου κ. Δωρόθεος Β'. Η Ιερά Μητρόπολη Σύρου παραθέτει στιγμιότυπα από παλαιότερη λειτουργική επίσκεψή του, ως Μητροπολίτη Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου, στην ιερά νήσο Τήνο και συλλειτουργία του με τον αοίδιμο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Νικόλαο, και στη Μύκονο, από τη συμμετοχή του στον εορτασμό της ιεράς μνήμης του Αγίου Νεομάρτυρος Μανουήλ του Κρητός και τον εκφωνηθέντα κατ' αυτόν εμπνευσμένο, ως κάτωθι, πανηγυρικό λόγο του.

Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε στιγμιότυπα από παλαιότερη λειτουργική επίσκεψη:

«Ευχαριστούμε πολύ, Σεβασμιώτατε, για την παραχώρηση τού λόγου, για την ευλογία της επικοινωνίας με τον πιστό λαό σας αυτήν την ιερή λειτουργική ώρα. Παρά το ότι γνωρίζομε πως ο πρώτος και ο μόνος λόγος ανήκει στον Επίσκοπο της τοπικής Εκκλησίας, κάναμε υπακοή και δεχθήκαμε να ομιλήσομε σήμερα εδώ μόνο για τον λόγο πως η παρουσία μας έχει να κάμει με ένα Άγιο δικό μας και δικό σας. Ένα Άγιο πού ένωσε τα νησιά και τις καρδιές μας, ένα Άγιο πού μας κατέστησε συγγενείς, τον Άγιο Μανουήλ τον εκ Σφακίων, πού γιά ένα τέταρτο αιώνος έζησε εδώ στην Μύκονο, δημιούργησε οικογένεια και έδωσε, όταν απαιτήθηκε, την ομολογία της πίστεως του στον Χριστό, μη φοβούμενος τον θάνατο. Γνώριζε άλλωστε πολύ καλά πως ο Κύριος μας είχε πεί σε όσους θα τον ακολουθούσαν να μη φοβούνται εκείνους πού σκοτώνουν το σώμα, αλλά όσα φονεύουν την ψυχή.”Λέγω δε υμίν τοίς φίλοις μου· μη φοβηθήτε από των αποκτεννόντων το σώμα, και μετά ταύτα μη εχόντων περισσότερόν τι ποιήσαι.” (Λουκ, ιβ’, 4).

“Η σημερινή εορτή πού είχατε την έμπνευση να πραγματοποιήσετε για τον άγιο Μανουήλ, σε ένα σκοπό αποβλέπει. Να μας τον παρουσιάσει ως ένα Άγιο πού μας καλεί να γίνομε και εμείς Άγιοι, πού μας λέγει πως το νησί μας, η Κρήτη και το νησί σας, η Μύκονος, με την αγιοτόκο και αγιοτρόφο παράδοση τους μπορούν και σήμερα να δώσουν Αγίους στον ουρανό. Αυτός είναι και ο λόγος ύπαρξης της Εκκλησίας μας και γι’ αυτό εκείνη φιλόστοργα μας προβάλλει τούς Αγίους, όχι γιατί έχουν εκείνοι ανάγκη προβολής ή των δικών μας τιμών και εγκωμίων αλλά γιατί εκείνοι είναι οι αυθεντικοί φορείς και οι σάλπιγγες τού Πνεύματος, τα ορατά σημεία της αγάπης τού Θεού στα σπλάχνα ττού λαού Του, γιά να χρησιμοποιήσομε έκφραση μεγάλου σύγχρονου θεολόγου. Και ακόμη τούς προβάλλει γιατί εμείς έχομε ανάγκη τού δικού τους παραδείγματος.

Οι Άγιοι μας δεν είναι υπεράνθρωποι με “μαγικές ιδιότητες” αλλά άνθρωποι όπως εμείς πού με την άσκηση και τον πνευματικό τους αγώνα μέσα στην χάρη τού Θεού έφθασαν στην θέωση, έγιναν θεοί κατά χάριν. Όποιος μελετά τα συναξάρια τους διαπιστώνει πως κανείς τους δεν αγίασε σε καιρούς καλύτερους από την εποχή μας, τηρουμένων βεβαίως πάντοτε των αναλογιών.
Οι Νεομάρτυρες ειδικά είναι το καύχημα και η δόξα τού νέου Ελληνισμού, η πεμπτουσία της ψυχής του πού στάθηκε αδούλωτη και ανδρειωμένη απέναντι στον στυγνότερο δυνάστη της ιστορίας της. Αυτοί δε αγίασαν σε κάποια απόμακρη ερημιά. Αγίασαν μέσα στις οικογένειες τους, εργάτες, δουλευτάδες της γης, ναυτικοί, επαγγελματίες. Με την παραδοσιακή τους στολή ντύθηκαν και την δόξα

τού ουρανού και φόρεσαν το στεφάνι τού μαρτυρίου. Και με την αγιότητα τους γίνονται υπόδειγμα προς μίμηση για όλους εμάς όλοι και περισσότερο εκείνοι οι Άγιοι οι δικοί μας, οι κοντινοί, οι συγγενείς μας Άγιοι, οι Άγιοι, στα βήματα των οποίων βαδίζομε, οι Άγιοι των οποίων τα αίματα και οι ιδρώτες πότισαν την γη πού σήμερα εμείς πατούμε και των οποίων τα ιερά λείψανα αποτελούν τα άσειστα θεμέλια των πνευματικών οικοδομημάτων της εκκλησιαστικής μας ζωής.

Για μας οι μνήμες τους, οι εορτές τους, αποτελούν σταθμούς πνευματικής ανανεώσεως, πνευματικού ανεφοδιασμού, αφού πιστεύομε ακράδαντα αυτό πού πιστεύει και διδάσκει η Εκκλησία μας, πως δηλ. η ζωή των Αγίων φανερώνει το μεταμορφωτικό έργο τού Αγίου Πνεύματος καί την παρουσία τού Θεού στον κόσμο.
Η εορτή τού Αγίου Μανουήλ σήμερα ευαγγελίζεται ξανά το καινόν άκουσμα πού εναγώνια περιμένει ο κόσμος μας, την προσωπική μας κλήση στην αγιότητα. Και η σύναξη μας εδώ δεν είναι, δεν μπορεί να είναι, απλά και μόνο μιά επέτειος ιστορικών γεγονότων σχετικών με την ζωή ή το μαρτύριο τού Αγίου μας αλλά είναι μία μυστική επανάληψη τους στις καρδιές μας γιά να επιτευχθεί η κοινωνία

μας με το ιερό του πρόσωπο.

Έχετε αγαπητοί μου τη μεγάλη ευλογία, την μοναδική ευλογία, να αποθησαυρίζεται πλέον εδώ στον Μητροπολιτικό σας Ναό, στην άγκαλιά της Μεγάλης Παναγίας η ιερά Εικόνα τού Αγίου Μανουήλ. Θα σας παρακαλέσω κάθε φορά πού θα εισέρχεσθε στο Ναό αυτό μετά την εικόνα της Μεγάλης Παναγίας να προσκυνείτε αυτήν την εικόνα και να καθρεπτίζετε τα πρόσωπα σας στην μορφή του, να βλέπετε σε τι τού ομοιάζετε και σε τι διαφέρετε από εκείνον, να βλέπετε στο βάθος πίσω του το νησί σας, να αναλογίζεσθε πως είναι δικός σας Άγιος, πως το αίμα πού ρέει στις φλέβες σας ήταν δικό του αίμα και να τον παρακαλείτε με την παρρησία πού δίδει η συγγενής οικειότητα μαζί του για ό,τι σας απασχολεί. Εκείνος αποτελεί έναν από τούς καλύτερους πρεσβευτές στον ουρανό για την επίγεια πατρίδα του, για τα νησιά μας, και για σας στην Μύκονο καί για ‘εμάς στην Κρήτη.

Έχοντας λοιπόν και τον Άγιο αυτό πού προστίθεται στο νέφος των Αγίων , των μαρτύρων και των οσίων, ας αφήνομε, όπως λέγει ο Απόστολος Παύλος ο,τι άλλο μας απασχολεί “καί την ευπερίστατον αμαρτίαν” και “δι’ υπομονής” ας αγωνιζόμαστε ο καθένας τον αγώνα του “αφορώντες εις τον της πίστεως αρχηγόν και τελειωτήν Ιησούν”. (Εβρ. ιβ’ 1-2). Εκείνος ας μας αξιώσει με την ευχή σας Σεβασμιώτατε και προσφιλέστατε ‘αδελφέ Αγιε Σύρου, τού προσωπικού μας αγιασμού και της χαράς της βασιλείας Του, ας μας αξιώσει μαζί με τούς απ’ αιώνος Αγίους Του καί τον Άγιο Μανουήλ να υμνούμε αιώνια και ακατάπαυστα εδώ και στον ουρανό, όταν θα φύγομε από εδώ, “Πατέρα, Υιόν και Άγιον Πνεύμα, Τριάδα ομοούσιον.»